

Čtvrtek 5. února 2009

Uplatňování směrnice 2003/9/ES, kterou se stanoví minimální normy pro přijímání žadatelů o azyl, v EU: návštěvy výboru LIBE v letech 2005 - 2008

P6_TA(2009)0047

Usnesení Evropského parlamentu ze dne 5. února 2009 o uplatňování směrnice 2003/9/ES, kterou se stanoví minimální normy pro přijímání žadatelů o azyl, v Evropské unii: návštěvy výboru LIBE v letech 2005 až 2008 (2008/2235(INI))

(2010/C 67 E/11)

Evropský parlament,

- s ohledem na směrnici Rady 2003/9/ES ze dne 27. ledna 2003, kterou se stanoví minimální normy pro přijímání žadatelů o azyl ⁽¹⁾ (dále jen „směrnice o přijímání žadatelů o azyl“),
- s ohledem na směrnici Rady 2005/85/ES ze dne 1. prosince 2005 o minimálních normách pro řízení v členských státech o přiznávání a odnímání postavení uprchlíka ⁽²⁾ (dále jen „směrnice o řízení o přiznání postavení uprchlíka“),
- s ohledem na nařízení Rady (ES) č. 343/2003 ze dne 18. února 2003, kterým se stanoví kritéria a postupy pro určení členského státu příslušného k posuzování žádosti o azyl podané státním příslušníkem třetí země v některém z členských států ⁽³⁾ (dále jen „nařízení Dublin II“),
- s ohledem na zprávu Komise ze dne 26. listopadu 2007 o provádění směrnice 2003/9/ES ze dne 27. ledna 2003, kterou se stanoví minimální normy pro přijímání žadatelů o azyl (KOM(2007)0745),
- s ohledem na Úmluvu o ochraně lidských práv a základních svobod (ECHR) a zejména na její články 5 a 8,
- s ohledem na Úmluvu OSN o právech dítěte,
- s ohledem na zprávy o cestách delegací Výboru pro občanské svobody, spravedlnost a vnitřní věci do Itálie (Lampedusa), Španělska (Ceuta a Melilla, Kanárské ostrovy), Francie (Paříž), na Maltu, do Řecka, Belgie, Spojeného království, Nizozemska, Polska, Dánska a na Kypr,
- s ohledem na své usnesení ze dne 14. dubna 2005 o Lampeduse ⁽⁴⁾,
- s ohledem na své usnesení ze dne 6. dubna 2006 o situaci uprchlíků na Maltě ⁽⁵⁾,
- s ohledem na návrh přepracovaného znění směrnice, kterou se stanoví minimální normy pro přijímání žadatelů o azyl (KOM(2008)0815) (dále jen „návrh přepracovaného znění“), a na návrh na přezkum nařízení Dublin II (KOM(2008)0820), který byl předložen společně s Komisí dne 3. prosince 2008,
- s ohledem na zprávu Výboru pro občanské svobody, spravedlnost a vnitřní věci (A6-0024/2009),

⁽¹⁾ Úř. věst. L 31, 6.2.2003, s. 18.

⁽²⁾ Úř. věst. L 326, 13.12.2005, s. 13.

⁽³⁾ Úř. věst. L 50, 25.2.2003, s. 1.

⁽⁴⁾ Úř. věst. C 33 E, 9.2.2006, s. 598.

⁽⁵⁾ Úř. věst. C 293 E, 2.12.2006, s. 301.

Čtvrtek 5. února 2009

- A. vzhledem k tomu, že směrnice o přijímání žadatelů o azyl, kterou se stanoví minimální normy pro přijímání žadatelů o azyl, je základním prvkem první fáze společného evropského azylového systému,
- B. vzhledem k tomu, že směrnice o přijímání žadatelů o azyl se vztahuje na žadatele o azyl a uprchlíky,
- C. vzhledem k tomu, že základní práva, jako je právo na důstojný život, ochranu rodinného života, přístup ke zdravotní péči a právo na podání opravného prostředku, musí být zaručena za všech okolností,
- D. vzhledem k tomu, že směrnice o přijímání žadatelů o azyl a směrnice o řízení o přiznání postavení uprchlíka ukládají členským státům povinnost poskytovat žadatelům o azyl písemně informace o jejich právech a o organizacích, které zajišťují pomoc; vzhledem k tomu, že pro žadatele o azyl je – s ohledem na složitost řízení a krátké lhůty, zejména v případě zrychleného řízení – prvořadě mít k dispozici vhodné právního poradce, případně mít možnost využít služeb tlumočnicka a obdržet rozhodnutí, která se jich týkají, v jazyce, o němž lze rozumně předpokládat, že mu rozumějí,
- E. vzhledem k tomu, že je důležité dbát na to, aby azylové řízení bylo jasné (zejména kritéria pro přijetí nebo zamítnutí žádosti o azyl), spravedlivé, účinné a přiměřené, aby byl zajištěn účinný přístup k azylu,
- F. vzhledem k tomu, že článek 7 směrnice o přijímání žadatelů o azyl přiznává žadatelům o azyl právo volného pohybu na území členského státu, ve kterém o azyl požádali, avšak členské státy mohou toto právo omezit,
- G. vzhledem k tomu, že směrnice o přijímání žadatelů o azyl, která stanoví normy pro přijímání, se vztahuje na žadatele o azyl a uprchlíky, avšak v několika navštívených střediscích jsou žadatelé o azyl a nelegální přistěhovalci zadržováni ve stejném zařízení,
- H. vzhledem k tomu, že Úmluva o právech dítěte chrání práva všech nezletilých osob, včetně těch, které se nacházejí mimo svou zemi původu, a že směrnice o přijímání žadatelů o azyl ukládá členským státům povinnost zohlednit specifickou situaci nezletilých osob, kterým přiznává zvláštní práva, jako je právo na vzdělání,
- I. vzhledem k tomu, že členské státy neumísťují jednotně všechny žadatele o azyl nebo jejich velkou část v přijímacích střediscích, ale dávají přednost alternativním řešením na místní úrovni, a vzhledem k tomu, že výbor LIBE zatím tento postup členských států nezkoumal,
- J. vzhledem ke skutečnosti, že ve smyslu tohoto usnesení se „zadržením“ rozumí správní postup dočasného charakteru,
- K. vzhledem k tomu, že zadržení je dočasným správním opatřením, které není totožné s trestní vazbou,
- L. vzhledem k tomu, že poslanci při některých ze svých návštěv středisek, pokud to vyžadovaly špatné podmínky panující v určitém středisku, opakovaně upozorňovali, že podmínky zadržování jsou nepřijatelné z hlediska hygieny, promiskuity a dostupného vybavení, a že zadržované osoby nebyly řádně informovány o důvodech zadržení, o svých právech a o vyřizování svého případu,

Čtvrtek 5. února 2009

Obecné připomínky a azylová řízení

1. lituje, že některé vykonané návštěvy ukázaly, že stávající směrnice jsou některými členskými státy uplatňovány špatně, nebo nejsou uplatňovány vůbec; žádá Komisi, aby přijala opatření nezbytná k provedení a dodržování směrnic, a to nikoli pouze z formálního hlediska;
2. zdůrazňuje, že zásady Listiny základních práv Evropské unie a ECHR, jako je právo na důstojný život, ochrana rodinného života, přístup ke zdravotní péči a právo na účinnou pomoc v případě zadržení, by měly být uplatňovány za všech okolností bez ohledu na status dotčeného státního příslušníka třetí země; je proto nepřijatelné, aby se s některou osobou nezacházelo v souladu s těmito zásadami jen proto, že se jedná o nelegálního přistěhovalce;
3. vyjadřuje politování nad množstvím nedostatků týkajících se podmínek přijímání, které jsou převážně důsledkem skutečnosti, že směrnice i přijímání žadatelů o azyl v současnosti ponechává členskými státy velkou volnost při stanovení vnitrostátních podmínek přijímání; vítá proto výše uvedený návrh přepracovaného znění;
4. vyjadřuje spokojenost s obsahem návrhu přepracovaného znění předloženého Komisí a vítá skutečnost, že cílem návrhu je zajistit vyšší normy pro zacházení se žadateli o azyl, a zaručit tak důstojnou životní úroveň a umožnit větší harmonizaci vnitrostátních předpisů, jimiž se řídí podmínky přijímání;
5. vyjadřuje uspokojení nad návrhem Komise rozšířit oblast působnosti směrnice o přijímání žadatelů o azyl tak, aby zahrnovala podpůrnou ochranu a zaručovala stejnou úroveň práv u všech forem mezinárodní ochrany;
6. vyzývá členské státy, aby prokázaly větší míru solidarity se státy, jež se nejvíce potýkají s problémem přistěhovalců, a neomezovaly se na solidaritu v technické nebo finanční oblasti; žádá Komisi, aby se zabývala možností navrhnout evropský nástroj solidarity, který by umožnil snížit zátěž, jíž jsou vystaveny členské státy nacházející se na vnějších hranicích v souvislosti s vysokým počtem uprchlíků, a který by vycházel ze zásady respektování přání žadatelů o azyl a zaručoval vysokou míru ochrany;
7. žádá Komisi, aby ve spolupráci s Parlamentem zavedla systém soustavných návštěv a kontrol; přeje si, aby výbor LIBE pokračoval ve svých návštěvách s cílem zajistit dodržování práva Společenství v oblasti minimálních norem pro přijímání a postupů při navracení uprchlíků a aby se každoročně v Parlamentu konala rozprava o výsledcích těchto návštěv;

Přijímání

8. lituje, že kapacita otevřených ubytovacích středisek zřízených v některých členských státech je nízká a podle všeho neodpovídá potřebám přistěhovalců;
9. žádá, aby prioritně byli žadatelé o azyl a přistěhovalci přijímáni v otevřených přijímacích střediscích podle vzoru těch, která již v určitých členských státech existují, nikoli v uzavřených zařízeních;
10. připomíná závazek členských států zaručit přístup k řízení o žádosti o azyl;
11. naléhavě žádá členské státy, aby uplatňovaly směrnici o přijímání žadatelů o azyl na všechny žadatele od chvíle, kdy projeví přání požádat v některém členském státě o ochranu, i v případě, že ještě nebyla podána formální žádost o azyl;

Čtvrtek 5. února 2009

12. naléhavě žádá Komisi, aby připomněla členským státům, že odepření nebo omezení norem pro přijímání z jiných důvodů, než které jsou uvedeny ve směrnici o přijímání žadatelů o azyl, je – nebo by mělo být – přísně zakázáno;
13. domnívá se, že základní normy pro přijímání, jako např. poskytnutí stravy, ubytování a bezodkladné zdravotní péče, by neměly být nikdy odepírány, neboť jejich odepření by mohlo představovat porušení základních práv žadatelů o azyl;
14. považuje za nezbytné najít rovnováhu mezi urychlením řízení, vyřízením dosud nedokončených věcí a spravedlivým posuzováním jednotlivých případů, zejména v případě zrychleného řízení;

Přístup k informacím a právo na tlumočnicka

15. konstatuje, že informování o řízeních probíhá z velké části písemnou formou, přičemž lhůty jsou velmi krátké, což může působit problémy, pokud jde o porozumění, a představovat překážku pro účinný výkon práv žadatelů o azyl při podání jejich žádosti; žádá, aby byly žadatelům o azyl poskytnuty příručky vysvětlující veškerá jejich práva, a to v hlavních mezinárodně užívaných jazycích a v jazycích, jimiž mluví velký počet žadatelů o azyl a přistěhovalců v příslušném členském státě; žádá členské státy, aby podávaly informace také jinými způsoby, včetně ústní formy nebo televizního vysílání či internetu;
16. vyjadřuje své znepokojení, pokud jde o často nedostatečné množství dostatečně kvalifikovaných tlumočnicků v některých navštívených střediscích, a to i při oficiálních pohovorech; naléhavě žádá, aby členské státy zajistily veřejnou a bezplatnou tlumočnickou službu, a to případně prostřednictvím telefonu nebo internetu;
17. vybízí členské státy, aby se obrátily na Evropský fond pro uprchlíky s žádostí o finanční podporu, která by umožnila zlepšit přístup uprchlíků k informacím, zejména zvýšit počet jazyků nebo rozšířit nabídku způsobů, jakými jsou informace zprostředkovány; vyzývá Komisi, aby v členských státech zajistila zveřejnění informací o finančních nástrojích, které jsou k dispozici pro tento účel, a o osvědčených postupech souvisejících s jejich využíváním;

Právní pomoc

18. lituje, že přístup k bezplatné právní pomoci pro žadatele o azyl nebo nelegální přistěhovalce umístěné v zadržovacích střediscích je podle všeho omezený a že je někdy zúžen pouze na poskytnutí seznamu advokátů, což vede k tomu, že osoby, které nemají k dispozici dostatečné finanční prostředky, zůstávají bez pomoci;
19. připomíná, že pro zadržované osoby je zvláště těžké najít vhodnou právní pomoc, vzhledem k tomu, že obtížně komunikují s okolím, a vzhledem ke specifické povaze příslušných právních předpisů;
20. konstatuje, že stálý přístup k právní pomoci je ztížen přemísťováním zadržovaných osob mezi různými přijímacími a zadržovacími středisky;
21. vysoce oceňuje práci Úřadu vysokého komisaře OSN pro uprchlíky a zástupců nevládních organizací v oblasti právní pomoci, avšak domnívá se, že nevládní organizace nemohou nahrazovat státy odpovědné za plnění těchto úkolů;
22. vyzývá členské státy, aby zajistily přístup k bezplatné právní pomoci nebo právnímu zastoupení ve všech případech, kdy žadatelé o azyl nemohou hradit náklady s nimi spojené;

Čtvrtek 5. února 2009

Přístup ke zdravotní péči

23. s politováním konstatuje, že ve většině navštívených zadržovacích středisek si žadatelé o azyl a přistěhovalci soustavně stěžují na nedostatečnou a nepřiměřenou zdravotní péči, na obtíže spojené s návštěvou lékařů nebo s komunikací s nimi a na chybějící zvláštní péči (zejména pro těhotné ženy či oběti mučení) a nedostatek vhodných léků;

24. žádá členské státy, aby rozšířily rozsah lékařské péče, která je v současnosti poskytována žadatelům o azyl a přistěhovalcům, aby se neomezovala pouze na naléhavou péči, a aby zajistily rovněž psychologickou pomoc a péči o duševní zdraví; připomíná, že právo na zdraví a lékařskou péči patří mezi nejzákladnější práva jedince;

Přístup k zaměstnání

25. vítá návrh Komise, jehož cílem je odstranit překážky v přístupu na pracovní trh a umožnit přístup k zaměstnání po uplynutí šesti měsíců od podání žádosti o mezinárodní ochranu;

26. žádá členské státy, aby neukládaly právní nebo správní povinnosti, které by představovaly překážky pro přístup k zaměstnání;

Pomoc poskytovaná nevládními organizacemi

27. vyjadřuje uznání sdružením, jež odvedla významnou práci, pokud jde o pomoc žadatelům o azyl a nelegálním přistěhovalcům;

28. žádá členské státy, aby využily osvědčené postupy vytvořené v rámci iniciativy EQUAL v oblasti pomoci žadatelům o azyl při účinné přípravě k integraci na trhu práce;

29. žádá členské státy, aby zaručily přístup žadatelů o azyl a nelegálních přistěhovalců k pomoci při obraně jejich práv poskytované subjekty nezávislémi na státních orgánech, a to včetně doby, kdy jsou zadržováni, žádá členské státy, aby právně zaručily zástupcům občanské společnosti přístup do těchto zadržovacích středisek pro cizince, a to bez právních či správních překážek;

30. žádá členské státy, aby v žádném případě nezadržovaly žadatele o azyl, protože se jedná o osoby zranitelné, které potřebují ochranu;

Zadržování

31. lituje, že řada členských států stále častěji využívá možnosti zadržení; zdůrazňuje, že za žádných okolností by jedinec neměl být zadržován jen z toho důvodu, že žádá o mezinárodní ochranu; zdůrazňuje, že zadržení musí být až krajním opatřením, přiměřeným situaci, na nejkratší možnou dobu, a to jen v případech, kdy nelze uplatnit jiná, méně omezující opatření, a na základě individuálního posouzení každého případu;

32. připomíná, že článek 5 ECHR přiznává právo podat návrh na řízení o zákonnosti opatření zbavujícímu svobody; požaduje, aby každý občan třetí země, který je zadržen, měl možnost tento opravný prostředek využít;

Čtvrtek 5. února 2009

33. je znepokojen podmínkami ve vězeňských zařízeních, ve kterých jsou zadržováni nelegální přistěhovalci a žadatelé o azyl, ačkoli se nedopustili žádného trestného činu; požaduje, aby tyto osoby byly zadržovány v samostatných, pokud možno otevřených budovách ve snaze zabezpečit jejich ochranu a zajistit jim pomoc;
34. vyslovuje své znepokojení nad neutěšeným stavem některých zadržovacích středisek a nedostatkem hygieny v nich; připomíná, že povinnost důstojného přijetí se musí vztahovat také na zadržované osoby; žádá, aby veškerá střediska, která nespĺňují normy, byla co nejdříve uzavřena;
35. konstatuje, že přístup ke zdravotní péči, a zejména k péči psychologa, je často ztížen tím, že některá zadržovací střediska jsou umístěna ve vězeňských zařízeních; žádá členské státy, aby zajistily, aby v zadržovacích střediscích byla k dispozici odpovídající lékařská péče v nepřetržité pohotovosti, včetně péče psychologa;
36. vyzývá členské státy, aby zlepšily kontakt osob umístěných v zadržovacích střediscích s vnějším světem, mj. tím, že jim budou umožněny pravidelné návštěvy, budou mít větší přístup k telefonu a všem bude poskytnut přístup k internetu za určitých podmínek a k masovým sdělovacím prostředkům ve všech střediscích;
37. žádá členské státy, aby zveřejňovaly výroční zprávu o počtu uzavřených zadržovacích středisek, o jejich umístění, o počtu zde zadržovaných osob a o jejich fungování;
38. žádá členské státy, aby zajistily pravidelnou kontrolu uzavřených zadržovacích středisek a podmínek, v nichž jsou osoby v těchto střediscích zadržovány, vytvořením instituce veřejného ochránce práv pro zadržovací střediska v daném členském státě;

Nezletilé osoby bez doprovodu a rodiny

39. připomíná, že nejvyšší zájem dítěte musí být hlavním hlediskem každého rozhodnutí nebo přijatého opatření, které se týká nezletilé osoby, v souladu s Úmluvou o právech dítěte; zdůrazňuje nutnost přijmout opatření a uplatnit prostředky potřebné k ochraně nezletilých osob bez doprovodu, ať už se jedná o uprchlíky, či nikoli;
40. žádá členské státy, aby uvažovaly o zřízení nezávislých orgánů, které by byly oficiálně pověřeny kontrolou dodržování platných norem v uzavřených zadržovacích střediscích, a o zavedení oficiálního kontrolního systému, který by vydával zprávy o situaci ve střediscích;
41. žádá, aby bylo ze zásady zakázáno zadržování nezletilých a aby k zadržení nezletilých spolu s jejich rodiči docházelo pouze výjimečně a s cílem zabezpečit zájem dítěte;
42. vyzývá členské státy, které tak dosud neučinily, aby bezpodmínečně podepsaly a ratifikovaly Úmluvu o právech dítěte;
43. žádá členské státy, aby dbaly na uplatňování obecných závěrů č. 8 (2006) ze dne 2. března 2007 výboru OSN pro práva dítěte o právu dítěte na ochranu proti tělesným trestům a jiným formám krutých nebo ponižujících trestů, a to i v rodině, zejména u nezletilých umístěných v zadržovacích střediscích;

Čtvrtek 5. února 2009

44. připomíná, že všechny nezletilé osoby mají právo na vzdělání, ať se nacházejí ve své zemi původu, či nikoli; žádá členské státy, aby toto právo zaručily, a to i pokud je nezletilá osoba zadržována; žádá, aby byl přístup ke vzdělání zajištěn přímo v dané obci přiměřeným způsobem odpovídajícím posouzení úrovně vzdělání dítěte, aniž by přitom bylo vyloučeno vytváření přechodných modelů umožňujících osvojení si jazykových znalostí nezbytných pro běžné vzdělávání, ve snaze zaručit co nejlepší integraci dětí a jejich rodin;

45. připomíná, že nezletilé osoby mají právo na trávení volného času způsobem přiměřeným svému věku, a žádá členské státy, aby toto právo zaručily i tehdy, když jsou děti umístěny v zadržovacím středisku;

46. žádá členské státy, aby dbaly na to, aby nezletilí bez doprovodu a rodiny byli ubytováni – a to i v případě zadržení – v oddělených ubytovacích prostorách, které jim zajistí odpovídající soukromí a rodinný život v souladu s článkem 8 ECHR, a aby dětem zajistily prostředí, které je bude chránit;

47. přeje si, aby všechny osoby pracující s nezletilými osobami a nezletilými osobami bez doprovodu prošly zvláštní odbornou přípravou odpovídající situaci, v níž se děti ocitají; domnívá se, že významnou měrou k tomu mohou přispět nevládní organizace, která se na tuto oblast specializují;

Nezletilé osoby bez doprovodu

48. žádá, aby byl pro každou nezletilou osobu bez doprovodu jmenován nezávislý zákonný zástupce, který by dbal na ochranu této osoby jak v prostorách, kde čeká, jako např. na letištích a železničních stanicích, tak i na celém území členského státu; požaduje jednoznačné vymezení pravomocí a úloh tohoto zákonného zástupce;

49. vyzývá Komisi a členské státy, aby zavedly povinnost vyhledávat rodinné příslušníky, a to i pro organizace, jako jsou Červený kříž a Červený půlměsíc;

50. vyjadřuje znepokojení nad zmizením nezletilých osob bez doprovodu; žádá členské státy, aby shromáždovaly údaje a statistiky podle čl. 4 odst. 3 písm. a) nařízení (ES) č. 862/2007/ (1) týkající se identifikace a pomoci nezletilým osobám bez doprovodu ve snaze bojovat s tímto jevem; soudí, že nejlepším způsobem, jak předcházet zmizení nezletilých osob, je vytvořit pro ně vhodná přijímací zařízení, kde se jim rovněž dostane vzdělání přiměřeného jejich věku (školní vzdělání, odborná příprava atd.);

51. žádá Komisi a členské státy, aby zavedly harmonizovaný a spolehlivý mechanismus identifikace nezletilých osob bez doprovodu – za pomoci nejmodernějších technologií, např. používáním biometrických údajů – a společná pravidla týkající se zpochybňování věku; připomíná v této souvislosti, že v průběhu řízení o zpochybnění věku musí být dotčená osoba na základě zásady předběžné opatrnosti považována za nezletilou až do ukončení řízení, a že s ní je proto nutno jako s takovou zacházet, a v případě, že existují odůvodněné pochybnosti o věku nezletilé osoby, musí být rozhodnuto v její prospěch;

Rodiny

52. žádá členské státy, aby zkoumaly možná alternativní opatření, která nezbavují svobody, a aby v případě potřeby a ještě před umístěním rodin s nezletilými dětmi do zadržovacího střediska prokázaly, že tato alternativní opatření nejsou účinná;

53. přeje si, aby rodiny, které žádají o azyl, měly přístup ke službám poskytovaným rodině a dětem a ke zdravotní péči zaměřené na ochranu dětí;

(1) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 862/2007 ze dne 11. července 2007 o statistice Společenství v oblasti migrace a mezinárodní ochrany (Úř. věst. L 199, 31.7.2007, s. 23.).

Čtvrtek 5. února 2009

Zranitelné osoby

54. žádá Komisi, aby stanovila závazné společné normy pro identifikaci zranitelných osob, zejména obětí mučení nebo obchodování s lidmi, osob, které potřebují zvláštní zdravotní péči, těhotných žen a nezletilých;
55. domnívá se, že žádná zranitelná osoba nesmí být vzhledem ke své specifické situaci umístěna v zadržovacím středisku, neboť to má závažné důsledky pro její stav;
56. vybízí členské státy, aby zajistily specializovanou pomoc pro zranitelné osoby a pro oběti mučení a obchodování s lidmi, zejména pomoc psychologickou, s cílem zaručit jejich ochranu; žádá, aby veškeré osoby, které přicházejí do kontaktu se zranitelnými osobami, včetně personálu, který se zabývá žádostmi o azyl, a pořádkovými silami, prošly zvláštní odbornou přípravou;

Dublinský systém

57. je znepokojen zvýšením počtu osob zadržovaných v rámci dublinského systému a tím, že některé členské státy využívají opatření zbavující svobody prakticky soustavně; přeje si, aby tyto osoby nebyly zadržovány, pokud se nepotvrdilo nebezpečí jejich útěku a pokud toto nebezpečí daný členský stát neprokázal;
58. lituje, že některé členské státy omezují přístup osob, na které se vztahuje dublinský systém, k normám o přijímání; žádá Komisi, aby jasně stanovila, že se směrnice o přijímání žadatelů o azyl vztahuje také na tyto osoby, s cílem zaručit, aby mohly uplatňovat veškerá svá práva;

*
* *

59. pověřuje svého předsedu, aby předal toto usnesení Radě a Komisi, jakož i vládám a parlamentům členských států.

Posílení role evropských malých a středních podniků EU v mezinárodním obchodu

P6_TA(2009)0048

Usnesení Evropského parlamentu ze dne 5. února 2009 o posílení úlohy malých a středních podniků EU v mezinárodním obchodě (2008/2205(INI))

(2010/C 67 E/12)

Evropský parlament,

- s ohledem na Evropskou chartu pro malé podniky schválenou na zasedání Evropské rady v Santa Maria da Feira ve dnech 19. až 20. června 2000
- s ohledem na závěry předsednictví ohledně Lisabonské strategie, které byly přijaty Evropskou radou v Lisabonu dne 23. a 24. března 2000,
- s ohledem na doporučení Komise 2003/361/ES ze dne 6. května 2003 o definici mikropodniků a malých a středních podniků ⁽¹⁾,
- s ohledem na sdělení Komise ze dne 21. ledna 2003 nazvanému „O větší pozornosti věnované malým podnikům v rozšiřující se Evropě“ (KOM(2003)0026),

(1) Úř. věst. L 124, 20.5.2003, s. 36.